

Het leven in het Koninkrijk

"Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen, maar ieder die zijn leven verloren heeft om Mijnenwil, die zal het vinden." - Mattheüs : 24,25.

We moeten de duisternis en het koninkrijk der zelfzucht, waar iedereen voor zichzelf leeft en zijn eigen wil doet, de rug toekeren. We moeten zien te komen in het Koninkrijk van God, waar iedereen voor God leeft en zijn wil doet. Gods Koninkrijk moet groeien en blijven groeien, tot "Het Koninkschap over deze wereld is gekomen is aan onze Here en aan zijn Gezalfde" (Openbaring 11 : 15).

Om in dat Koninkrijk te kunnen zijn, moeten wij onze oude natuur laten sterven. Maar veel mensen die gered zijn, begrijpen nog niet dat ze slaven zijn. Ze willen blijven doorgaan met hun eigen wil te doen. En dat kan niet.

Dat is de reden waarom Jezus zei dat je je leven moest verliezen, tenende het te behouden. Er komen veel mensen in de kerk die hun eigen leven willen behouden. Maar dat betekent de wil van Jezus negeren. En in dit Koninkrijk is Hij de Heer.

In Mattheüs 13 zei Jezus dat het Koninkrijk van God is als een koopman die mooie parels zocht. Toen hij een kostbare parel gevonden had, ging hij heen, verkocht al wat hij had en kocht die.

Er zijn natuurlijk christenen die denken dat deze gelijkenis wil zeggen dat wij die kostbare parel zijn en dat Christus alles moest opgeven om ons te kunnen kopen. Maar we weten nu dat Hij die kostbare parel is. Wij zijn de koopman die op zoek

zijn naar geluk, naar zekerheid, naar roem, naar onsterfelijkheid.

En als we Jezus vinden, kost ons dat alles. Hij heeft geluk, blijdschap, vrede, genezing, veiligheid, onsterfelijkheid, kortom alles. We zeggen: "Ik wil die parel wel. Hoeveel kost hij?"

"Ja," zegt degene die hem verkoopt, "erg veel, hoor".

"Hoeveel dan?", vragen we.

"Nou, een enorm bedrag".

"Denkt u dat ik hem kan kopen?"

"O, jazeker. Iedereen kan hem kopen".

"Maar u zei toch dat hij erg duur was?"

"Ja".

"Nou, hoeveel kost hij dan?"

"Alles wat je hebt", zegt degene die hem verkoopt.

We hakken de knoop door. "Nou goed, ik koop hem", zeggen we.

"Goed, wat heb je dan?", wordt er gevraagd. "We zullen het eens gaan opschrijven".

"Nou, ik heb tienduizend gulden op de bank staan".

"Mooi - tienduizend gulden. En verder?"

"Dat is alles. Dat is alles wat ik heb".

"Niet meer?"

"Nee, alleen nog wat los geld in m'n zak".

"Hoeveel?"

We voelen in onze zak. "Even kijken - dertig, veertig, zestig, tachtig, honderd - honderdvingtig gulden".

"Mooi zo. En wat nog meer?"

"Nou, niks. Dit is alles".

"Waar woon je?". Hij blijft aanhouden.

"In een huis. Ja, ik heb een huis".

"En een huis?". Ook dit wordt opgeschreven.

"Bedoelt u dat ik in mijn caravan moet gaan wonen?"

"O, heb je ook een caravan? Dan schrijven we die ook op. En wat nog meer?"

"Dan moet ik in mijn auto slapen!"

"Heb je een auto?"

"Twee".

"Dan zijn die nu allebei ook van mij. Ga door".

"Zeg, u hebt nu al m'n geld, m'n huis, m'n caravan, m'n auto's. Wat wilt u nou nog meer?"

"Stia je alleen op de wereld?"

"Nee, ik heb een vrouw en twee kinderen..."

"O ja, je vrouw en twee kinderen. Verder?"

"Ik heb nu echt niks meer! Ik heb alleen mezelf nog".

Opeens roept degene die de parel verkoopt uit: "Ach natuurlijk! Je bent er zelf k nog! Dan is nu alles van mij - vrouw, kinderen, huis, geld, auto's - maar jij ook".

Dan vervolgt hij: "Luister goed - ik zal je al die dingen voorlopig laten gebruiken. Maar vergeet niet dat ze van mij zijn, ook jijzelf. En als ik er iets van nodig heb, dan moet je daar afstand van doen, want nu ben ik de eigenaar". Zo staan de zaken als je het eigendom bent van Jezus Christus.

N.B. Gaarne verwijs ik naar het veertiende hoofdstuk van het Lucas Evangelie, de verzen vijftienving tot en met vijftendertig.

De bovenstaande tekst, m.u.v. het geschrevene onder "N.B.", is afkomstig uit het boek "De Discipel" van Juan Carlos Ortiz uit 1975 (de pagina's 29, 30 en 31). De auteur is afkomstig uit Argentini, alwaar hij (desijds) predikant was. In het algemeen was/is hij van mening, dat het "Christus is Heer" voor Gods kinderen niet een stuk theologische theorie is, maar een richtlijn voor de praktijk van het gemeentelijke leven behoort te zijn. In het boek is veel te lezen over de christelijke ijfde, door Ortiz "de zuurstof van het Koninkrijk Gods" genoemd. Hij vindt dat de gemeente van Christus ook een indrukwekkend voorbeeld zou moeten zijn op het gebied van de sociale gerechtigheid, wágarover de Bijbel heel duidelijke taal spreekt.

Stefan

